

KOKORSKÉ NOVINY

XX/3
ČERVEN 2018
5,- Kč

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Obec Kokory zahajuje dosud největší stavbu ve své historii – výstavbu kanalizace a čistírny odpadních vod s dotací EU.

Foto KN

Symbolické pokládání základního kamene Čistírny odpadních vod v areálu ZD Kokory v období výročí osvobození 9. 5. 2018.

Foto KN

ÚVODNÍK

Někdy v zimě jsme si v redakci připravili titulní stranu pro dubnové číslo Kokorských novin. Byla to z archivu převzatá překrásně kvetoucí třešeň v zahradě redakce. Ke konci dubna to bude tak akorát, doufejme, že to bude alespoň trochu odpovídat skutečnosti, to byla naše úvaha.

A co se nestalo, třešeň letos už v dubnu skutečně kvetla, jako na obrázku. A nebyla sama. Přidaly se k ní jabloně a hrušky (meruňky i švestky už to měly za sebou). Bylo to jak svatební průvod, složený ze samých nevěst, bílých i růžových. Stromy kvetou každý rok, ale letos to byla opravdu „krása nesmírná“, kterou intenzivně vnímají mnozí, dokonce i ti nejstarší. Na Jiřího se svými květy přidaly i šerky – ani nečekaly na 1. či 9. máje – o tulipánech a narcisech ani nemluvě. Když pak začalo z korun stromů „sněžit“ a trávníky se pokryly okvětními lístky, bylo to trochu smutné, ale tak už to chodí. Pozdní jaro a časné léto mají také svoji krásu. A právě to bude období, do kterého budou zasazeny Kokorské noviny XX/3 ČERVEN 2018, které zahájí „Pálení čarodějnic“. O počasí v Kokorách od konce dubna do poloviny června si přečtete v příslušné rubrice, ale už dopředu můžeme ve stručnosti napsat: celkově teplo, teplo, a sucho, alespoň do Žofie. A po Žofii jen deštiček a znovu sucho, sucho, sucho s malým vybočením na začátku druhé červnové dekády. Neodvratně se přiblížilo budování splaškové kanalizace a čistírny odpadních vod. Je zřejmé, že se tato problematika (doufejme, že převážně v dobrém) odrazí ve člancích investora a dalších dotčených stran. Informační tabule o stavbě, dotacích a termínech realizace i symbolický poklep na základní kámen se tak oprávněně dostávají na titulní stranu našich červnových novin. Na internetu jsem zaznamenal pěknou fotku z bezejmenného hřbitova s důstojným pomníkem na kterém je napsáno pouze: „Zesnulý nedal souhlas se zveřejněním osobních údajů“ a tento problém (GDPR) nás trápí na obci i v redakci, i když ochrana osobních údajů se snad mrtvých netýká. Občanů se však určitě dotýká předpokládané převedení kokorské pošty do typu“ PARTNER, stejně jako určitá redukce matriky. Máme také dosti nebezpečný dojem, že každé nové opatření či nařízení shora je krokem zpět a v neprospěch řadových občanů. A navíc, že vyhlášky a nařízení s tím spojené plníme až příliš ochotně, jakoby se opravdu nedalo nic dělat.

Kš

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Zastupitelstvo obce Kokory konalo své **řádne zasedání** již po uzávěře KN a to **18. 4. 2018**. Přinášíme z něho stručný záznam. Zastupitelstvo přijalo následující **usnesení**:

Zastupitelstvo obce Kokory schvaluje:

- ověřovatele zápisu JUDr. Ivanu Hučínovou a ing. Vojtěcha Francišku
- program zasedání Zastupitelstva obce Kokory dne 18. 04. 2018
- účetní závěrku Obce Kokory za rok 2017 sestavenou k 31. 12. 2017, včetně výsledku hospodaření za účetní období 2017
- Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo na realizaci veřejné zakázky „Kanalizace a ČOV Kokory – nové vyhlášení“
- darovací smlouvu mezi Římskokatolickou farností Kokory a Obcí Kokory na částku Kč 65.000,-- na opravu hřbitovni zdi
- veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí neinvestiční dotace ve výši Kč 160.000,-- na úhradu výdajů na celoroční činnost příjemce mezi Obcí Kokory a Tělocvičnou jednotou Sokol Kokory
- návratnou finanční výpomoc v maximální výši Kč 950.000,-- Tělocvičné jednotě Sokol Kokory k dofinancování investiční akce „Rekonstrukce a modernizace venkovního areálu T. J. Sokol Kokory“
- předání staveniště stavby „Kanalizace a ČOV Kokory“ na středu 02. 05. 2018 v 9:00 hod. na Obecním úřadě Kokory

Zastupitelstvo obce Kokory bere na vědomí

- plnění usnesení ze zasedání zastupitelstva obce konané dne 14. 02. 2018 a 05. 03. 2018

- informace z došlé pošty
- informace a přijatá usnesení ze zasedání Rady obce Kokory konané dne 15. 02. 2018, 07. 03. 2018, 26. 03. 2018, 04. 04. 2018
- všeobecné informace
- stavební záležitosti
- kulturní akce

Starostka obce Hana Zittová

Usnesení bylo vyvěšeno v souladu s příslušnými předpisy i na úřední desce obce v písemné podobě a na webových stránkách obce Kokory elektronicky. Dále je, včetně zápisu ze zasedání k nahlédnutí na Obecním úřadě Obce Kokory.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Ochrana osobních údajů podle současných směrnic je „zabezpečována“ v případě jejich porušení mimo jiné vysokými pokutami i v případě obecních novin pro vydavatele a zodpovědné osoby. Pro ochranu obce a eliminaci takového postihu byly vytvořeny firmy či jednotliví vyškolení pověřenci, případně jejich asistenti, kteří nám mají radit a takovému pochybení předcházet. Konzultační spolupráce je ovšem teprve v začátcích. Z ní se odvinou postupy, která data a jména, případně fotografie, budeme moci v našich novinách zveřejňovat, jak si zajistit případný souhlas těchto osob a na druhé straně jak si zachovat atraktivitu a zajímavost novin pro čtenáře z obce i ze širokého okruhu dalších čtenářů. První dopady tzv. GDPR určitě pocítíte už v tomto čísle KN v textu i u popisek obrázků. Buďte trpěliví, snad se to naučíme a s postupem času budeme odváznější.

NAROZENÍ DĚTÍ

Během sledovaného období přišel na svět nový občánek **Marek Kohn**. Víťame ho srdečně mezi Kokoráky a přejeme mu, ať vyrůstá ve zdraví ke spokojenosti jeho nejbližších i ostatních spoluobčanů.

VÝZNAMNÁ JUBILEA

Dosažení věku 80 a více let v období července a srpna 2018 u občanů, kteří dali souhlas se zveřejněním, uvádíme dosud obvyklým a ověřeným způsobem:

- 6. 7. dovrší věk 84. roků pan Metoděj Rygal
- 17. 7. oslaví kulaté osmdesáté narozeniny paní Marie Hučínová
- 26. 7. dosáhne věku 88 roků pan Oldřich Dočkal
- 26. 7. oslaví kulaté osmdesáté narozeniny pan Zdeněk Horák
- 28. 7. dovrší polokulatých 85 let pan František Trávníček
- 3. 8. dosáhne věku 83 let klientka CD paní Jarmila Hájková
- 18. 8. dosáhne věku 84 roků paní Jana Zapletalová
- 20. 8. oslaví kulatých 80 let paní Blažena Hučínová

Všem oslavencům přejeme za obec, rodinu, přátele a spoluobčany **hodně zdraví, štěstí a pohody, nejen k jubileu, ale také do dalších let. Navíc blahopřejeme osmdesátníkům ze silného ročníku 1938, ke kterému se v redakci hrdě hlásíme.**

Rádi bychom popřáli i dalším jubilantům, někteří však souhlas s gratulací, která je vlastně částečným zveřejněním osobních údajů nedali. Mrzí nás to, je to však jejich svobodná vůle. Snad příště.

Jen stručně a s uspokojením zaznamenáváme, že ve sledovaném období nikdo z kokorských občanů nezemřel.

NÁSTRAHY SOCIÁLNÍCH SÍTÍ

V poslední době je smutným faktem, že se mezi naše občany prostřednictvím sociálních sítí šíří dezinformace a nepravdy v souvislosti s činností obce (např. komentáře k oslavám Dne vítězství / Dne osvobození, či přístupu k realizaci oprav herních prvků na dětském hřišti, nebo prezentace slavnostního zahájení stavby „Kanalizace a ČOV Kokory“ atd.). Šířitelé těchto klamných informací, jsou bohužel i někteří ze zastupitelů obce. Nedokážu si představit a ani si nemyslím, že by se snad mohlo jednat o nějaký druh cílené nekalé kampaně, či záměrného překrucová-

ní faktů za účelem poškození dobrého jména a znevažování práce Obce Kokory. Domnívám se, že iniciátoři těchto debat na sociálních sítích takto prezentují pouze své osobní názory, které bohužel pramení pravděpodobně z jejich nevědomosti, neboť se neseznámí s fakty a podklady k tomu kterému konkrétnímu problému, či akci, ačkoliv jsou pro všechny zájemce z řad občanů Kokor k dispozici na OU Kokory. O to je smutnější, že tyto komentáře šíří někteří ze zastupitelů, neboť nezasevěný občan má právem informace pocházející od zastupitele obce za faktické skutečnosti od člověka znalého věci, alespoň by to tak mělo být. Pokud však zastupitel obce ani neprojevuje zájem o seznámení se s podklady a činností obce, nemůže být schopen předávat relevantní informace občanům...

Abychom se do budoucna vyhnuli šíření dezinformací a nepravd v naší obci, prosím všechny občany Kokor a zejména jimi volené obecní zastupitele, aby se v případě skutečného zájmu o zjištění jakýchkoliv podrobností týkajících se činnosti obce, obraceli přímo na OU Kokory, kde jsou veškeré potřebné podklady k dispozici. LR

DĚTSKÝ DEN V KOKORÁCH

U příležitosti oslav Dětského dne uspořádali MHJ, hasičský sbor Kokory, ve spolupráci s Obcí Kokory a Mysliveckým spolkem Hradisko Kokory, v sobotu 2. 6. 2018 od 14 hodin, akci s názvem „Společenské odpoledne na Starém hřišti pod Bramborem“.

Malí i velcí návštěvníci se mohli zapojit do bohatého soutěžního a zábavného programu s mnoha stanovišti a odměnami za jejich výkony. Velký zájem byl tradičně o projížďky na koni a skákací hrad, což si malí návštěvníci v krásném slunečném dni náležitě užili.

Dětský den, tentokrát i s divadlem

Foto archiv OÚ

Zahájení programu se královsky zhostilo „Liduščíno divadlo“ z Roztok u Prahy s divadelním představením – Kudy cesta do pohádky s pásmem pohádkových písniček. Do svého programu zapojili nenásilnou formou děti i rodiče. Vystoupení bylo velice poutavé a závěrečný potlesk nebral konce. Kdo zmeškal zahájení programu, o hodně přišel...

Děk za přípravu a zabezpečení zdárného průběhu akce patří všem organizátorům. LR

Do divadla se zapojily i děti.

Foto archiv OÚ

PÁLENÍ ČARODĚJNIC V KOKORÁCH

Akce organizovaná obcí Kokory ve spolupráci s hasičským sborem Kokory byla zahájena v sobotu 28. dubna 2018 v 17 hod., kdy se na „Staré hřiště pod Bramborem“ slétli čarodějové, kouzelníci a mágové z širokého okolí. Na úvod čarodějného rejdní vystoupily se svým programem děti z Mateřské školy Kokory s následnou promenádou čarodějnic a čarodějů všech kategorií za doprovodu pohádkových melodií, aby si každý mohl zvolit jemu nejsympatičtější „Miss čarodějnice 2018“ v dětské a dospělé kategorii.

Pohoda na „Starém hřišti“ Čarodějnice už hoří!!!

Foto H.Z.

Hasiči se postarali o bezpečný průběh tradičního upálení staré čarodějnice na připravené hranici. Děti si za asistence svých rodičů mohly opět špekáčky na vedlejším ohništi nebo vychutnat sladkou odměnu s občerstvením, jež věnovala obec Kokory. Malí i větší příznivci magie a kouzel plnili průběžně různé dovednostní úkoly, za něž získávali odměny a mimo jiné si mohli z přichystaných ingrediencí namíchat i vlastní čarodějnický lektvar.

Namíchejte to dobře, ať vás to omladí.

Foto archiv OÚ

Vrcholem večera byla volba Miss čarodějnice 2018 v dětské i dospělé kategorii.

Velké díky za přípravu a průběh akce patří všem organizátorům a učitelkám a dětem z MŠ Kokory za zpracování a prezentaci jejich vystoupení.

LR

ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY KOKORY

Vodní radovánky

Od září do prosince 2017 děti naší mateřské školy navštěvovaly předplaveckou výchovu na bazéně v Přerově. Lektorka hravou formou učila děti plaveckým dovednostem - vedla děti k odstranění strachu z vody, seznamovala je s vodou, se správným dýcháním, děti se postupně naučily ve vodě splývat.

Při krásném počasí tyto dovednosti děti využily k hrátkám a dovádění v brouzdališti, které je součástí zahrady mateřské školy.

Začátkem června bylo teplo a slunečno.

Foto MŠ

SFÉRICKÉ KINO

23. května navštívilo naši MŠ sférické kino s příběhem „Ze života stromů“. Děti i paní učitelky byly zavřeny do vzduchové bubliny, kde pomocí projekce, byl promítán po celé kouli příběh. V něm nás provázely světlušky, které nám svým pohledem ukázaly život v trávě i ve stromech. Zvířátka, která tam žijí, rostlinky a jejich funkce a stejně tak i důležitost stromů.

Pro děti to byl nezapomenutelný zážitek a ještě si odnesly zajímavé informace, které se v příběhu dozvěděly.

To jsou vymoženosti, pamětníci školky z roku 1945.

Foto MŠ

NÁVŠTĚVA MŠ V ORNIS PŘEROV

5. června navštívily děti z II. oddělení MŠ KOKORY stanici Ornis, v Přerově, kde byl pro ně připraven výchovně vzdělávací program „**Jsme stejní, jsme jiní.**“

Děti seznámil s různými světadíly a životem na nich. Děti si mohly vyzkoušet jednotlivé zvyky, které probíhají ve světě. Hledaly velikonoční zajíčka, což je velikonoční zvyk v Německu. Naučily se vyrobit těsto z mouky, vody a soli, které si následně zpracovaly a vyválely na placku a po usmažení, si ji mohly sníst s marmeládou. Tato placka je charakte-

ristická pro Židovský národ. Vyslechly si slovenskou pohádku O kočce a dýni, doplněnou obrázky a poté si ji společně překládaly do češtiny. A na závěr se naučily tancovat řecký tanec.

Řecký tanec si děti pěkně vyzkoušely.

Foto archiv MŠ

Speciální placky, trochu jiné než naše amolety.

Foto MŠ

Kromě těchto tradic se dozvěděly spousty jiných zajímavostí, informací a odnášely si nejen plná břicha, ale i nové zážitky.

MŠ

ČTENÁŘSKÝ KLUB

Čtenářský klub na druhém stupni kokorské základní školy probíhá každý čtvrtek od 13.30 do 15.00. Je fajn, že byl založen. Všechny nás hodně baví. Není to jen o čtení, ale pracujeme třeba se starými kuchařkami a pak si podle nich něco uvaříme, tvoříme různé projekty, na téma přátelství, láska, tajemství staré pudy, aj. Vítaly jsme jaro čtením básně Máj v přírodě pod rozkvetlou třešní. Hrajeme také různé scénky, některé z nich můžete vidět na akcích pořádaných školou. Scénky většinou vymýšlíme nebo se inspirujeme literárními předlohami. Nosíme si svoje knížky, kte-

ré si vzájemně představujeme a doporučujeme. Poslední dobou je pro nás velmi populární stránka www.wattpad.com. Píší na ni lidé z celého světa různé příběhy, pokud jste tam zaregistrovaní, můžete také přispět. Pokusily jsme se také o tvoření reklamy, všem se nám povedla a hodně jsme se u toho zasmály. Čtenářský klub je super, panuje v něm uvolněná přátelská atmosféra a byly bychom rády, aby pokračoval.

Tým autorek čtenářského klubu (6., 7., 8. třída)

Čteme ve škole i v přírodě. A co kluci, ti vůbec nečtou?

Fota ZŠ

ŠKOLNÍ VÝLET 3. A 4. TŘÍDY ZŠ KOKORY

Druhý květnový týden vyrazily děti 3. a 4. třídy do Budišova nad Budišovkou. Už v autobuse panovala dobrá nálada a všichni se těšili na indiánský den. Po příjezdu organizátoři žáky rozdělili do čtyř stejně silných skupin. Děti obcházely různá stanoviště, na kterých střílely z luky, vzduchovky, házely bolásem a vyráběly čelenky. Potom náčelník Bolavá noha (Pozn. redakce: Pozor, nejde o šéfredaktora KN) jednotlivá stanoviště vyhodnotil, odměnil nejlepší střelce a účastníky soutěží. Po obědě třetáci a čtvrtáci bojovali s bandity, na které nalepovali náboje. Občas uklouzli na mokré trávě, protože celý den nebylo ideální počasí. Po dlouhém boji se spočítaly body a vyrazilo se hledat zlato do potoka. Za valouny zlata malí Indiáni dostali dolary, které vyměnili za drobné sladkosti v bufetu.

Prostředí, soutěže i organizace celého dne se dětem velmi líbila a možná si v koutku duše přáli další takový zábavný den, ještě tento školní rok.

Mgr. Svozilová

UPOZORNĚNÍ – SBĚR STARÉHO PAPIRU

Upozorňujeme občany, že sběr starého papíru ve školním dvoře byl ukončen k **21.06.2018**. Další možnost odložení starého papíru ve školním dvoře bude až **po prázdninách**.

Děkujeme všem občanům za třídění, a tímto také o podporu školních aktivit.

Hana Zittová, starostka obce

Nějaké zlato v tom potoce určitě je.

Foto archiv ZŠ

ŠKOLNÍ VÝLET PRO II. STUPEŇ ZŠ

Dne 14. května jsme jeli na výlet. Naše výprava se skládala ze žáků 6., 7., 8. i 9. třídy. Cílem byl Štramberk. Prostřednictvím šikovných průvodkyň Markéty a Kláry jsme měli možnost město blíže poznat a zúčastnit se nejrůznějších aktivit. Nejprve jsme vyšplhali na pověstnou štramberskou věž – na Trubu. K jejímu vrcholu, z něhož je krásný výhled na široké okolí, vede 166 schodů. Poté jsme navštívili místní ZOO s exotickými plazy a rybami, keramickou dílnu i pekárnu proslulých Štramberských uší. Jak v dílně, tak v pekárně jsme si mohli vše vyzkoušet a přesvědčit se, že práce u hrnčířského kruhu, či u pece je zajímavá, ale nesnadná. Posilnění obědem a dobrotami z pekárny jsme na závěr absolvovali jízdu na čtyřkolkách a poté se vydali zpět k autobusu, který nás odvezl domů. Počasí bylo příjemné, nálada dobrá a celý výlet se vydařil.

M. Medřiková, A. Jurečková

Po výstupu na Trubu v pekárně „Štramberských uší“

Foto archiv ZŠ

DĚTSKÝ DEN

1. června mají svátek všechny děti, ani na naší škole jsme jej s nimi nezapomněli oslavit tím, co je baví nejvíce, tedy hraním. Devátáci a osmáci si pro své mladší kamarády připravili cestu za pokladem. Stejně jako v pohádkách hlavní hrdinové nedostanou poklad jen tak a musí splnit pár úkolů, i naše děti si na pouti za odměnou prošly několika stanovišti, na nichž si zkusily například trefit poslepu šiškou strom, poskládaly puzzle, ve spolupráci s kamarády plnily kbelík vodou, střílely ze sportovní pistole, skákaly v pytli, driblovaly, přebíraly luštěniny atd. Po splnění všech úkolů si každý tým vylustil heslo z indicií, které po cestě získal a vydal se na cestu za čarodějnici, která prozradila, kde se skrývá vytočená odměna. Níže uvidíte, jak se náš den povedl.

Mgr. Jana Jemelková

Školní dětský den na starém hřišti

Foto archiv ZŠ

VÝLET DO ŠTRAMBERKA

Ve středu 23.5 se žáci 1. a 2. třídy vydali po stopách pračlovíčka Bertíka ve městě Štramberk. Program byl velmi pestrý, děti si vyráběly pravěké náhrdelníky, pokoušely se skolit mamuta, poslechly si zajímavé štramberké pověsti v solné jeskyni. Nejvíce se všem líbila návštěva tamní minizoo s hady, želvami a ještěry. V pekárně si všichni upekli vlastní perníkové ucho a před odjezdem se děti dočkaly setkání s pračlovíčkem Bertíkem v jeskyni Šipka. Výlet se vydařil, počasí nám přálo a všichni jsme se v pořádku a spokojení vrátili zpět.

Mgr. Jana Novotná

DOPRAVNÍ VÝCHOVA

Jelikož ve škole velmi dbáme na to, aby děti znaly dopravní přepisy a pohybovaly se bezpečně na silnici, navštívili jsme i letos opět Středisko volného času Atlas v Přerově. Na podzim se děti zúčastnily výuky na počítačových programech, kde se seznamovaly se značkami, nákresy křižovatek. Shlédlí jsme také krátká videa různých dopravních situací. Podle tříd jsme měli velmi zajímavé besedy týkající se první pomoci a integrovaného záchranného systému. V jarním termínu jsme si naše znalosti vyzkoušeli prakticky při jízdě na kolech a koloběžkách na dopravním hřišti. Většina žáků čtvrté třídy si navíc vybojovala průkaz cyklisty.

Mgr. Hana Ezz Al Dean

STO LET REPUBLIKY

Přesně pod tímto nadpisem vyšlo v květnu speciální vydání Mladé Fronty DNES s dodatkem Rok 2018 – rok, jako žádný jiný. Také v Kokorách jsme přistoupili k některým akcím, které mají připomenout sto let československé státnosti, sto let od vzniku samostatné Československé republiky a zvýraznit i historické vazby na život naší obce, a to také prostřednictvím KN.

Poprvé se tak stalo pod záštitou starostky, na besedě s kronikářem obce, o které jsme stručně psali již v minulém čísle KN. Prezentovaný historický dokument „Pittsburská dohoda“ nese i výraznou „kokorskou stopu“ podílem a podpisem reverenda Oldřicha Zlámala. Kokorský rodák, kněz a vlastenec, je tak spjat se vznikem naší 1. republiky a její trvalou podporou ze Spojených států i v dalších letech. Jeho zásluhy byly oceněny i později zejména prezidentem Benešem. „Řád bílého lva“, nejvyšší československé vyznamenání (V. občanské třídy) pro Oldřicha Zlámala však osobně signoval na jaře 1935 prezident Masaryk, ještě před svou prosincovou rezignací. Na besedě byla připomenuta i rozhodující úloha legionářů, kteří jednoznačně podporovali snahy T. G. Masaryka, směřující ke vzniku nového samostatného státu Čechů a Slováků. I zde přispěli rodáci a příslušníci do Kokor významným podílem, o kterém jsme už v na-

ších novinách před časem psali. Přesto se však přímo na besedě (vlastně po jejím skončení) objevilo nové, dosud nepublikované jméno dalšího kokorského rodáka – legionáře, Mečislava Vitoslavského, o kterém chceme napsat samostatně.

K uctění padlých, kteří bojovali a položili životy za vznik republiky, k uctění i ostatních válečných padlých, ale také novodobých veteránů, bylo využito i výročí konce II. světové války a osvobození naší obce 8. května 1945, položením věnců a kytic k pomníku padlých a to od obce Kokory a také samostatně od Kokorských sousedů z.s. Ti rovněž zajistili v rámci vlastního pietního aktu 8. 5. 2018 stráž současných kokorských i přespolních veteránů, důstojný hudební doprovod přidal Ing. Dominik Jurečka s dcerami.

Všem děkujeme za účast na pietním aktu, píše P. Kostihá.

Foto "Kokorští sousedé z.s."

Téměř o 100 let je starší fotografie ze samotných začátků 1. republiky, která se významně dotýká i naší obce. Je z Přerova, s největší pravděpodobností z roku 1920. Z náměstí vyšel velmi početný průvod Sokolů ze „Středomoravské župy“ (tehdy ještě ne Kratochvilovy) na původní most přes Bečvu a dále na cvičiště (sokolovna ještě nestála). V čele jde vedení župy i s tehdejší starostou silného Sokola Kokory bratrem Františkem Hučínem (č.p.81), který je na snímku těsně před župním praporem. Snímek z rodinného archivu Hučínových má výraznou historickou vypovědací hodnotu. Dlažba a výzdoba mostu, jednotné mužské šiky sokolské v krojích, mládež i dospělá obecnost v dobovém oblečení, historické budovy i přerovský zámek ve stavu z roku 1920.

Mohutnost průvodu a zájem veřejnosti svědčí o rozmachu sokolského hnutí v nové Československé republice.

Foto rod. archiv.

Na snímku je vlajka (prapor) mladé Československé republiky vztyčena na budově pozdějšího kina „Jas“, tak jak ho znala naše generace. Prapor je červenobílý, stejný však mělo také např. Polsko a Rakousko. Červenobílou stužkou označovali pokrývky hlavy i legionáři. Znaková

komise mladé republiky nakonec navrhla modrý klín sahající do třetiny a později do poloviny vlajky. Ten měl snad představovat slovenské Tatry. Každopádně platí, píše DNES EXTRA, že nová vlajka ČSR byla jednou z prvních, ne-li vůbec první na světě, která měla klín. Jiné návrhy se lvy, s hvězdami a pruhy (ten podporoval M. R. Štefánik), či s kalichem, jsou již jen historickou vzpomínkou. Současná podoba, dříve československé a dnes i české vlajky, byla schválena v ústavě z 30. března 1920. Kš

TAJEMSTVÍ MRTVÉHO LEGIONÁŘE

Je tomu právě sto let. V roce 1918 na samém sklonku 1. světové války (a dokonce i po jejím skončení) položili své životy za vznikající novou republiku i kokorští občané - ruští legionáři. O Antonínu Bartoníkovi a Stanislavu Šromotovi, kteří padli v listopadu a prosinci 1918 na transsibiřské magistrále a jsou oba pohřbeni na Urale v Ufě, jsme už opakovaně psali, např. i v Knize o naší obci Kokory na str. 114.

O dalším kokorském rodákovi Mečislavu Vitoslavském, který podle dosud zjištěných skutečností zemřel ve vojenské polní nemocnici číslo 1208 v Borgo v jižních Tyrolích a to 15. 7. 1918, jsme dosud nevěděli vůbec nic.

O problému se zmínil po besedě ke vzniku republiky pan Ladislav Dočkal z Krčmaně, který se o letecké bitvy II. světové války a zejména o legionáře, zajímá dlouhodobě. Vzhledem k tomu, že jeho žena Marie je rozená Vitoslavská z Kokor č.p. 255, je jeho zájem a interest o manželčinu příbuzného pochopitelný.

Na tiskopise vytištěném tiskárnou MNO jsou dobovým písmem zaznamenány o Mečislavu Vitoslavském narozeném roku 1874, již uvedené udaje i skutečnost, že šlo o vojína druhé rotý záložního pluku ruských legií a záznam o pohřbu 16. 7. 1918 na hřbitově v Borgo, číslo hrobu není udáno. Jako pramen je uvedena úmrtní kniha matriky Kroměříž II.

Příjmení a jméno *Vitoslavský Mečislav*

Hodnost a pluk *vojín 2. rota 2. rot.*

rusk. legi.

Datum a místo narození *1874*

Kokory, Prvor. Morava

Příslušnost *Slov.*

Datum a místo úmrtí *15. 7. 1918. v pol. nemoc.*

1208, v Borgo

Datum pohřbu *16. 7. 1918*

Označení hřbitova a místo *na hřbit. v Borgo*

Část oficiálního tiskopisu MNO se záznamem o Mečislavu Vitoslavském.

A zde je to tajemství a dosud nevysvětlené skutečnosti. Jak se legionář záložního pluku ruských legií, téměř čtyřicátník, ocitl na italském hřbitově v Borgo Valsugana zhruba 100 km jižně od rakouského Innsbrucku a 50 km severně od italského města Vicenza. Víme jen, že v horách na Rakousko-Italském pomezí byly sváděny za I. světové války kruté boje za mimořádně těžkých geografických a povětrnostních podmínek a že se jich na italské straně zúčastnili i vojáci jako členové Českých legií. Další hypotézou je teoretická možnost, že tento ruský legionář byl po zranění

přesunut jižní Singapurskou trasou přes Suez do Terstu a v uvedené polní nemocnici zemřel ovšem už v létě 1918, ještě před vznikem Československé republiky. Nelze vypustit ani možnost zmatečnického zápisu, i když Kokory po jistou dobu do okresu Kroměříž patřily.

V dostupných legionářských databázích se však se jménem Mečislav Vitoslavský z Kokor neseťkal ani Ing. Jiří Košťálek, který s pátráním, jako fundovanější, Kokorským novinám vypomáhal.

Pokud se nám podaří později ještě něco podstatného zjistit, nezapomeneme to pro naše čtenáře zpracovat.

Teď ještě zbývá pamětníkům a rodilým Kokorákům upřesnit, ke kterým kokorským Vitoslavským náš mrtvý legionář náleží. Věříme, že se to alespoň částečně podaří.

Přidržíme-li se Válcova zápisu v Obecní kronice z 50. let, najdeme zde několik větví Vitoslavských obecně vzájemně spřízněných, rozlišených čísly popisnými a také neodmyslitelnými přídomky. Např., Vitoslavští od sokolovny, z Hliníka, z Pusté i z Halytř a také sousedé, dvojí Vitoslavští z Býčí louky či lépe od potoka. A právě k těm posledním patří zmiňovaná paní Maruška, od níž a od dalších bádání v matrikách čekáme další podrobnosti a pravděpodobně i upřesnění rodinných vazeb. Kš

KANALIZACE A ČOV – STAVEBNÍ RUCH V OBCI

Oficiální předání staveniště na základě podepsání všech protokolů proběhlo 2. května 2018. Celá stavba potrvá 400 dnů. Ve středu 9. května pak dodavatelská firma OHL ŽS, a.s. uspořádala pro pozvané hosty slavnostní poklep na základní kámen v místě budoucí stavby budovy čistírny. V květnu se tedy rozběhly přípravné práce a postupně najížděly stroje k hloubení jam a ukládání potrubí do komunikací I. a III. třídy a samozřejmě začaly i zábory místních komunikací. Toto vše omezuje větší, či menší měrou automobilovou dopravu, přístupy k našim nemovitostem, odvoz odpadu apod. Prosím tímto všechny o shovívavost a trpělivost. Ne vždy se shledáváme u našich občanů s pochopením k realizaci takto náročné investiční akce. Snažme se všichni uvědomit, že pokud nebudeme mít novou kanalizaci, nemůžeme provádět opravy na povrchu. Je třeba mít vyřešené i odkanalizování našich obecních budov. Aktuální informace můžete sledovat na www.obcekokory.cz nebo v pevné vývěsce u obchodu, kde najdete i kontakty. Samozřejmě tým odborníků je připraven i osobně zodpovídat na vaše případné dotazy a řešit konkrétní problémy.

Přeji všem našim občanům klidné prožití léta, načerpání sil o dovolené a těším se opět na další vydání našich Kokorských novin.

starostka

BĚH PRO ZDRAVÍ – KREV PRO ŽIVOT

Sportovní klub Žeravice pořádal v pátek 15.6.2018 2. ročník běžeckého závodu na podporu dárců krve Hematologicko-transfúzního oddělení Nemocnice Přerov. Zahájení registrace závodníků probíhalo od 14 hod. ve sportovním areálu Žeravice. Dětský závod měl čtyři kategorie. Hlavní závod dospělých kategorie žen a mužů od ročníku 2002 a starší jsme společně s panem primářem odstartovali v 18:30 hod.. Trasa závodu vedla kolem lesa Háje až k Nelešovicím. Obec Kokory přispěla na podporu této akce věcnými dary. Po vyhlášení výsledků v jednotlivých kategoriích jsme společně předávali medaile a odměny vítězným závodníkům. Celý závod probíhal při skvělé atmosféře a za podpory všech návštěvníků. Je třeba touto cestou poděkovat nejen závodníkům, kteří reprezentovali naši obec, ale také všem organizátorům za skvělou přípravu celé akce. A samozřejmě zvláštní poděkování patří všem dárcům krve za jejich zásluhou dobrovolnickou činnost, bez které se naše zdravotnictví neobejde. Výtěžek z akce na podporu dárců krve převzal od organizátorů primář Hematologicko-transfúzního odd. Nemocnice Přerov MUDr. Štefan Repovský.

starostka

SARDINIE – KARIBIK STŘEDOMOŘÍ

Redakce KN s potěšením konstatuje, že spolupráce s naší osvědčenou autorkou Zuzanou Habáňovou plynule pokračuje a dokonce máme již příslib textu a fotografií do dalších čísel. Také v červnovém čísle budeme tentokrát doprovázet naši cestovatelku, jak je z titulku zřejmé – na Sardinii. Škoda, že nemůžeme plně využít všechny velmi pěkné zaslané fotografie. Ale nechme už hovořit samotnou autorku:

Základní orientační mapa nás uvede do tématu.

Přípravila Z. H.

Návštěva Sardinie měla být zaslouženým odpočinkem po stovkách kilometrů na pouti Via Francigena, o které jste si mohli přečíst v minulých číslech Kokorských novin. Díky mé poraněné noze se však v Římě ocitáme o týden dříve, a tak nám letenky na Sardinii za neuvěřitelných 500 Kč bez náhrady propadají. Na Svatopetrském náměstí v centru města se s bolavou nohou rozhoduji, zda se vrátit do Prahy, či v cestování pokračovat. Riziko zánětu a možné amputace přece jen u mě, dlouholeté diabetičky, existuje.

Poslední trajekt na Sardinii jsme chytili.

Foto autorka

Avšak touha po dalších zážitcích vítězí a navečer uháníme vlakem do 80 km vzdáleného přístavu Civitavecchia, odkud prý jezdí trajekty. Dva nám již ujely, ale na ten poslední volné lístky ještě mají, mimochodem jsou skoro dvojnásobně dražší než letenka. Před půlnocí zahouká siréna a vyplouváme napospas Tyrhénskému moři. Jak se ze Sardinie dostaneme domů, to zatím netušíme.

Tento druhý největší ostrov ve Středomoří má rozlohu přibližně jako Morava a žije zde 1,6 milionu obyvatel. Díky svému tyrkysovému

moři se právem nazývá Karibik Středomoří. Krásné pláže, rozeklané útesy a tajemné vnitrozemí lákají celoročně miliony turistů z celého světa. Severovýchodní pobřeží Costa Smeralda (Smaragdové pobřeží) je synonymem luxusu, milují ho především filmové hvězdy, politici a celebrity všeho druhu. Úplně jiný život oproti přelidněnému pobřeží se nachází ve vnitrozemí. Divoké hory, nuragy - tajemné kamenné stavby neznámého původu, olivové háje a především klid.

Na obřím trajektu zaplněném auty a zbožím se plavíme přes šest hodin. Movitější cestující noc stráví pohodlně v drahých kajutách, my však spolu s většinou pospáváme na sedačkách okolo lodní restaurace.

Batůžkáři mají skromně ustláno.

Foto J. H.

Probouzí nás opětovně houkání sirény, jsme v cíli, ve přístavu města Olbia na severovýchodě ostrova. Před rozbřeskem bloudíme, než nasedneme na správný autobus a s několika přestupy míříme na jih. Fascinovaně pozoruji úchvatnou krajinu posetou vápencovými horami. Tohle jsem ještě na žádném ostrově Středomoří neviděla.

Ve vyhlášeném letovisku Cala Gonone na východním pobřeží máme domluvené ubytování u místní rodiny. Turismus tu živí každého, všichni své domy přestavují na apartmány, které celoročně pronajímají. Rodina nás srdečně vítá, ubytování je sice vysoko v kopcích, daleko od centra a moře, ale zato se můžeme v klidu kochat nádherným výhledem na pobřeží. Vedle terasy roste strom obsypaný granátovými jablky, máme k dispozici plně vybavenou kuchyňku a dokonce pračku.

Romantické ubytování. Pan domácí je na nás pyšný.

Foto J. H.

Po dvou týdnech každodenního putování a střídání hostelů si konečně opereme oblečení a odpočineme. Pan domácí mluví sice jen italsky, ale nevádí, autem nás proveze městečkem, ukáže místní zajímavosti a jde s námi nakupovat. Se všemi se tu zná a pyšně vysvětluje, kdo jsme.

Vítá nás sluníčko a azurové nebe, plán na dnešní den je jasný, budeme se povalovat u moře. Spletitými cestami dojdeme na odlehlou písčitou pláž, v dále ohraničenou krásnými útesy. Je překvapivě poloprázdná, sluní se tu jen pár turistů z Německa a Skandinávie. Teď na začátku října je na Sardinii opravdu příjemně. Nedokáží si však představit být tu v létě.

Teploty přes 40° C, celé pobřeží v obležení turistů, zejména pak v srpnu, kdy mají prázdniny hluční Italové. Tomu také odpovídají ceny, které se téměř zdvojnásobí. Ležet na pláži nás po čase omrzí, a tak vyrážíme k městečku. Lidí přibývá, pláže jsou ošklivější, v hlučných barech a restauracích to opravdu žije.

Tajemné jeskyně.

Foto autorka

Cala Gonone se nachází v zátoce Orosei, proslulé divokým skalnatým pobřežím s jeskyněmi a krásnými plážemi. Úchvatnou scenerii lze obdivovat a navštívit pouze z moře v rámci organizovaného výletu. Nabídek je tu spousta, od velkých výletních lodí až po malé gumové čluny. Někde nám říkají, že se zítra možná kvůli rozbouřenému moři nevyjede, jinde jen mávnou rukou. Oproti letní sezoně stojí lístek polovinu, přesto není vůbec levný. Sardinie je obecně velmi drahá lokalita.

Výlety na člunu.

Foto J. H.

Ráno slibuje opět krásné počasí a my úprkem utíkáme z kopce do přístavu, kde nás spolu s deseti turisty vyzvedává mladý námořník. Jeho velký gumový člun nevypadá ani pohodlně ani bezpečně. Projíždíme kolem příměstských pláží, nabíráme rychlost a za chvíli člun divoce skáče po vlnách. Promáčení mořskou vodou se všichni držíme provazů, které nahrazují držadla.

Scenérie jako z pohádky.

Foto autorka

Zátoka Golfo di Orosei je součástí největšího národního parku na Sardinii. Vápencové pohoří spadá strmě přímo do moře, útesy jsou prošípané jeskyněmi, kterými námořník často projíždí. Mezi skalami vysazujeme mladou turistku, půjde odtud trek horami a my ji navečer opět vyzvedneme. Dvě hodiny relaxujeme na překrásné pláži Cala Mariolu (Cala znameaná v italštině pláž), která je přístupná pouze z moře Bílý písek, průzračná tyrkysová voda, jako bychom se opravdu ocitli v Karibiku. Zatím tu není

mnoho turistů, ale další čluny stále přijíždí. I mimo sezonu je tento výlet velmi populární. Projedeme kolem rozeklaných skal, navštívíme pár krasových jeskyní a odpoledne se zastavíme na populární pláži Cala Luna. I když komplikovaně, je přístupná autem a je to znát. Spousta lidí se opaluje či koupe v moři, další přijíždějí na velké výletní lodi, a tak si raději zajdeme na pivo a skleničku dobrého vína. Při odjezdu všichni marně vyhlížíme mladou turistku, právě sem měla z hor dojít. Vyvolávají ji megafonem, ale neúspěšně. Zda se jí něco přihodilo, či nezodpovědně odjela jinou lodí, jsme se již nikdy nedozvěděli. Na zpáteční cestě nás námořník nešetří, po rozbouřeném moři jede jako šílenec. Nadskakujeme do výšky, křečovitě se držíme provazů kolem lodi a modlíme, ať už jsme v přístavu. Naštěstí jsme dojeli v pořádku a dodnes na tento adrenalinový zážitek vzpomínáme.

Na pravém okraji snímku skáče odvážná dívenka z útesu.

Foto Z. H.

Začínám přemýšlet, jak se dostaneme domů. Zakoupený přímý spoj letí až za deset dní. To bychom se tu ukousali nudou a zruinovali si rozpočet. Po dlouhém hledání na internetu kupuji tu nejlevnější letenku s přestupem v italském Miláně do německého Norimberku a odtud už nějak dojedeme vlakem či autobusem. Aspoň to bude mít táta pořádně dobrodružné.

Táta nabral tu správnou barvu.

Foto autorka

Na nábřeží ve městě Alghero

Foto J. H.

Srdečně se loučíme s panem domácím a krásným vnitrozemím přejíždíme na opačnou stranu ostrova do města Alghero. Odtud ráno poletíme do Milána. Těžké krosny odložíme v pronajatém bytě a hned vyrazíme na obhlídku okolí.

Příjemné nábřeží je lemováno historickými hradbami, všude okolo spousta obchůdků, restaurací a milých lidí. Přestože je město velmi turistické, není to vůbec znát. Je veselé, živé, vládne zde skvělá atmosféra a nám se tu opravdu moc líbí. Škoda, že se nezdržíme déle a nenavštívíme

okolní zajímavosti. Naše italské putování pomalu končí, a tak si na nábreží dáváme výborné jídlo, táta mečouna a já grilované plody moře. Se sklenkou aperolu při západu slunce se se Sardinii loučíme.

Přípitek aperolu a ještě pozdrav na rozloučenou se Sardinii pro čtenáře Kokorských novin a všechny Kokoráky. Foto J. H.

Za těch pět dní jsme viděli z ostrova jen málo. Pokud se sem rozhodnete vydat, nezůstávejte na jednom místě, půjčte si auto a prozkoumejte zdejší skrytá zákoutí a nádherné osamělé pláže, kam se bez auta nedostanete. Zajedte si do vnitrozemí na dobré víno, sýry a olivy. Nejezděte sem v červenci a v srpnu, kdy je tu horko, přeplněno a drahé. Jaro a podzim Vám však ukáže Sardinii v pravé kráse.

Na shledanou při dalším putování se těší vaše Zuzana.

OKÉNKO K SOUSEDŮM DO NELEŠOVIC

Bylo by třeba napsat sportovní a společenské okénko, které se týká zejména Sokola Nelešovice. Materiály nám zaslal starosta Tělovýchovné jednoty Sokol Mgr. Jaroslav Horák. Z archivních snímků redakce z loňského roku jsme přidali foto skupiny nelešovských (domácí správněji píší nelešovických) žen, které rády využívají plochy nově vybudovaného hřiště s perfektním betonovým povrchem, kde hrají zejména volejbal. Jména děvčat má redakce k dispozici, zatím váháme, jak to se zveřejňováním osobních údajů dopadne.

Rády si zasportujeme.

Foto archiv Sokola Nelešovice

SOKOLI Z NELEŠOVIC NA VÝCVIKU U HRADNÍ STRÁŽE

V termínu od 4.-6. dubna se zúčastnili bratři Luděk Novák, Miroslav Drábek, Martin Horák a Mgr. Jaroslav Horák výcviku krojovaných sokolů u Hradní stráže v kasárnách Pražského hradu. Cílem výcviku je především osvojení si dovedností pořadové přípravy a navazující výcvik při pi-

etních a slavnostních aktech. Jako stěžejní pak byla práce s prapory, šavlí a smutečními věnci. Završením výcviku byla přehlídka zúčastněných cvičenců před velitelem Hradní stráže. Velitel 1. praporu Hradní stráže, společně se zástupcem komise vzdělávacího odboru České obce sokolské, poté předal všem účastníkům osvědčení o absolvování kurzu.

Nelešovský prapor v Praze.

Foto TJ

TJ Sokol Nelešovice byl úplně první organizací, která si na tuto akci přivezla vlastní prapor. Poděkování patří bratrům z Prahy, kteří nás pozvali i přes skutečnost, že nejsme jako jednotu sdružení v rámci České obce sokolské.

Dne 2.6.2018 jsme byli pozváni na slavnostní slet župy Smrčkovy konaný v Olomouci Chválkovicích. Zde jsme se ctí sloužili jako praporečníci ve slavnostním průvodu historických praporů.

Foto archiv TJ.

NOC KOSTELŮ - V KOKORÁCH POPRVÉ

Kostel - běžná součást téměř každé vesnice. V naší zemi nic neobvyklého. Svědek dob dávno minulých. Co s tím v moderní společnosti? Kostel - často nejstarší a nejcennější stavba obce, památka historické i umělecké hodnoty. Ale jak si ji prohlédnout, když je stále zamčený a otevírá se jen na bohoslužby?

Kostel – místo klidu, vzdálené ruchu dne. Místo, kde se můžeme setkat se sebou samým, se svými myšlenkami a poklady vlastního nitra. Místo neobyčejné, posvátné.

Možná, že i vy jste v něm byli kdysi pokřtěni.

Tak jako se podle pověstí jednou do roka otevírají jeskyně s poklady, tak se v naší současnosti jednou do roka na mnoha místech otevírají kostely, aby se do nich mohli podívat úplně všichni. Letos poprvé se otevřela brána i našeho kokorského kostela, a to 25. května od 18 do 21 hodin.

V programu zpívaly, hrály, tančily a trošku i řádily děti z naší farnosti. V jejich vystoupení kromě zpěvu s doprovodem kláves zazněly například příčná flétna, klarinet, trubka, housle, kytara. Písničky se střídaly s mluveným slovem, děti totiž i četly krátké příběhy pro pobavení, zamyšlení, pohlázení pro duši, které si vybraly samy podle svého vkusu.

Účinkovaly děti z farnosti.

Foto Lucie Kráčmarová

O historii kostela jste se mohli mnoho dozvědět z podrobného a zasvěceného výkladu paní Jurečkové. Otevřen byl i kůr k prohlídce, případně vyzkoušení velkých varhan. Majestátní nádhru tohoto nástroje nakonec rozezněl náš pan varhaník a zpěvem doprovodila paní Dostálová.

Na kůru u nových varhan.

Foto Lucie Kráčmarová

Během celého programu bylo možné si prohlédnout i nástěnky s historií kostela a mnoha fotografiemi z našich akcí v období květen 2017 – květen 2018. Naše maminky nachystaly i dětský koutek s hrami a omalovánkami, kde si děti mohly vybarvit obrázek třeba svého křestního patrona.

K prolisování nebo pročtení byly k dispozici různé moderní časopisy s křesťanskou tematikou pro děti, dívky, mládež i pro dospělé. Některé byly k rozebrání, a věřím, že dobře slouží. Kdo chtěl, mohl se přidat i k společné modlitbě. A velmi příjemný byl závěr – každý totiž při odchodu dostal domácí koláček.

Vzhledem k tomu, že jsme neočekávali velkou účast, počet 45 návštěvníků, 30 účinkujících a organizátorů nás příjemně překvapil. Poděkování

patří všem, kteří obětovali svůj čas a úsilí a tuto akci pro veřejnost připravili.

Příštím rokem hodláme Noc kostelů uspořádat znovu. Kdo nechce čekat, může se mezi nás podívat i dříve – každou neděli se na 9:00 hod. schází ke společné bohoslužbě. Často bývají mše i ve středu od 18:00 v letním nebo od 17:00 v zimním čase. Téměř každou středu (kromě prázdnin) se od 16:00 hod. na faře setkávají děti, maminky a mládež ke společnému povídání, zpívání, modlitbě a hrám. Nejbližší akcí bude závěr školního roku s opékáním na farním dvoře 27. 6. 2018 (mše svatá v 18:00 a poté opékání). Všichni jsou srdečně zváni.

Ludmila Písková

V KOKORÁCH SE STŘÍLELO !!!

V úterý 8. 5. 2018 od ranních hodin se konalo střelení před mysliveckou chatou na oranžové terčíky, na takzvané asfaltové holuby. Těto velmi oblíbené disciplíny se říká americký trap, kde po zvolání střelce lítají terčíky z vrhačky do různých směrů a výšek a střelec se snaží v této rychlosti terčík dohonit, předběhnout a sestřelit. Pro zasáhnutí terče má maximálně dva náboje s velmi malými bročky. Kdo sestřelí nejvíce terčíků, tak vyhrává a může si vybírat z cen, jež darovali různí sponzoři.

Očekávali jsme, že se na tento závod přihlásí opět okolo 30 střelců, ale jaké bylo naše překvapení, když se nakonec zúčastnilo 60 závodníků a to z velmi širokého okolí, například z Hranicka, Prostějovska, Kojetínska, Zlínska či přerovského okresu. Dle vyjádření závodníků se jim u nás v Kokorách u myslivecké chaty velmi líbí, jelikož je tu krásná krajina a příroda.

Amerického trapu se zúčastnili i domácí myslivci (např. Ladislav Dohnal, Martin Pavlík, Martin Čechák), kteří chtěli porovnat své kvality se silnou konkurencí. Mezi zúčastněnými bylo i 6 střelkyň. Některé dokázaly porazit překvapivě i zkušené střelce z řad mužů a za to jim patří velké uznání a obdiv. Za své skvělé výkony si také odnesly bohaté ceny, mezi nimiž byly například kytý z divočáků, dárkový balíček obce, pohár pro nejlepšího střelce, krmiva pro psy, užitečné vybavy do aut, sety s několika druhy přerovského piva a dalších asi 60 cen pro střelce.

Krásné prostředí u myslivecké chaty.

Foto E.Z.

Počasí nám vyšlo a pěkný slunný den přilákal i některé místní obyvatle na tři druhy mysliveckých jídel z divočáků a srnčího. Kuchař Laďa Dohnal se svou přítelkyní Simonou dokonce museli narychlo vařit další porce jídel, protože se vše nečekaně rychle snědlo. Střelci si jídlo velmi pochvalovali. Celý den byla přítomna naše starostka i s rodinou, která zahájila střelecký den a přivítala myslivce u myslivecké chaty v Kokorách.

Příprava celodenní soutěže ve střelbě vyžadovala velké přípravy. Myslivci ve složení Brada Josef, Polcer Petr, Martin Pavlík, Blafák Karel, Zdařil Richard už několik dnů dopředu sekali ručně a zdarma obecní louku a všechny potřebné břehy pro soutěž ve střelbě z brokových zbraní. Velmi se opět nadřeli a za to jim patří velké poděkování. Zdarma byly posečeny také opětovné nálety, které vyrostly kousek u lesa. Po skončení závodů na druhý den čtyři naši myslivci – Černý Zdeněk, Martin Pavlík, Roháč Bohuslav a Ladislav Kisseweter, kompletně uklidili traviny a louku od zbytků terčíků. Myslivci děkují všem zúčastněným a občanům obce Kokory, starostce a lidem z okolí, kteří přišli povzbudit své závodníky.

Rádi bychom Vás prostřednictvím Kokorských novin informovali o dalších připravovaných veřejných soutěžích:

V sobotu 11. srpna 2018 se od ranních hodin koná již 2. ročník memoriálu Ladislava Dohnala a to za mysliveckou chatou v brokové střelbě – tzv. parkuru.

Dále připravujeme pro velký zájem opět vyhlášené myslivecké poledne, které se bude konat v sobotu 30. června 2018. Přibližně od 11 hodin se začne prodávat pivo, kofoly, makrely a následně asi 6 druhů vyhlášených mysliveckých specialit a pak výborné myslivecké topinky. Jako vždy bude možné si jídla vzít i s sebou domů. Již teď jste všichni zváni.

Myslivci Kokory

Pozn. redakce: Opravy cesty kolem Olešnice provedl zasypáním výmolů drtí M. Pavlík, aby se občané i návštěvníci akce dostali pohodlněji k lesu i k myslivecké chatě i k chatám okolním.

KOKORSKÉ POČASÍ

Tato rubrika (která tak trochu supluje i obecní kroniku) zachycuje v tomto čísle KN období od konce dubna, zhruba do poloviny června 2018. Závěr dubna byl velmi teplý, na čidle redakční meteostanice bylo na slunci naměřeno až 36°C, teploty nad 25°C byly běžné. Dokonce i noci byly teplé od 15 do 20 stupňů. Jedno ráno však bylo výjimečné. Ve dvou metrech jsme naměřili + 3°C, nic však nepomrzlo – a mělo co. Květy i rané brambory zůstaly bez poškození, ale na mnohých místech jinde to bylo horší. Obavy před „zmrzlými muži“ však zůstávaly, i když teploty do 27°C v 1. dekádě května to téměř vylučovaly. Zůstávalo však sucho a větrno, 8. května přece jen trochu sprchlo, ale naměřili jsme ovšem jen 0,5 mm. V té bídě alespoň ta troška dobrá. Další dny to bylo dobrých 8 mm, díky za to, napsal i Marian Jurečka. Rozhodli jsme se, alespoň pro zajímavost, a pro porovnání s jinými roky, zaznamenat teploty a počasí ve dnech „zmrzlých mužů“. Pankrác v sobotu 12. 5. přinesl polojasné až oblačné počasí, ráno teplotu kolem 10°C, odpolední teplota vystoupila až na 26°. Večer se zdálo, že něco přijde, naznačovalo to vzdálené dunění a hrozivý černý mrak na Tršicku, ale nic z toho. Servác v neděli nám naservíroval krásné slunečné počasí. Ranní teploty 11°C, dopoledne mírný vítr, sem tam nějaký vysoký oblak. Na čidle (osluněné) redakční meteostanice je už v poledne 30°C a v pozdním odpolední je třicátka i ve stínu. Ten poslední „zmrzlý“ Bonifác přinesl sice trochu podmráčené, ale teplé ráno (14°C). Brzy se však vyjasnilo s vysokou modrou oblohou. Jasně, slunečno, odpoledne až 26°C. Ihned po západu slunce se ovšem ochladilo při proměnlivé oblačnosti a poměrně silném chladném větru na méně než 20°C. Tak takoví byli „zmrzláci“ v roce 2018 v Kokorách a svou studenou pověst zatím nepotvrdili. O to více se to povedlo jejich „kuchaře“ Žofii (tak ji označil podle pranostik Český rozhlas Brno), ta své „počurané“ pověsti dostala a dopřála nám nejprve alespoň 4 mm drobného zahradnického deště a přidala dalších mm ve dny následující a ochlazení k tomu. Pár dnů nebudeme zalévat. Ale pak to znovu začalo. Mnohokrát se objevila bouřková mračka, ale když to jen trochu nadsadíme, tak v Kokorách nepadla ani kapka. Ani na Medarda a to už je co říci. A tak stále platí: Srážkový deficit se dále prohlubuje. Pokud se to vydaní novin změní, budeme jen rádi. Jen aby to nebyla nějaká hrůza. A to se nakonec alespoň částečně podařilo. V noci, či lépe řečeno ve čtyři hodiny nad ránem, v úterý 12. 6., konečně začalo s bouřkou pršet (8,5 mm) a další noc pak přibýlo zahradnickou formou, 0,8 mm. Srážkový deficit se však eliminovat nepodařilo. Olešnice zůstala ovšem na hranici sucha a ve sledované období dosahovala průtoku od 22 do 100 litrů za sekundu. Kolem 20. 6. už opakovaně stále platí: sucho a vedro. Změnilo to až svatý Alois.

Kš

PATENTNÍ LÁHVE Z DOHNALOVY HOSPODY.

Pokud si chcete zachovat přehled a souvislosti, připomeňte si článek o Čechu Dohnalovi o patentních pivních hostinských litrovkách ze strany 13 minulého čísla KN. Dnes přinášíme slíbené pokračování z podkladů Jiřího Koláře:

Tajemství starého sklepa.

Jsmo Klub vojenské historie Slezsko a pravidelně jezdíme pátrat na různé lokality. Koncem roku 2017 jsme objevili v zaniklé sudetské vesnici polozasypaný sklep:

Obdobných tajemství je v současném vojenském prostoru Libavá více. Někdy sem se jezdilo před léty i z Kokor na dřevu.

Foto KVH

Po odkrytí naplavenin jsme narazili na kulturní vrstvu. Nejprve jsme objevili celkem zachovalý pluh a různé zemědělské potřeby. Jakmile jsme se dostali ke stěně, kde kdysi byly police počaly se objevovat různé předměty denní potřeby. Postupně jsme vyprostili staré žehličky, mlýnky, porcelán a jednu pivní láhev Čeněk Dohnal - Kokory. Bohužel počasí nás zradilo, udeřily mrazy. Práce jsme byli nuceni přerušit a počkat na jaro. Uskutečnili jsme sice jednu výpravu, ale kopat se nedalo, půda byla promrzlá a hrozilo poškození křehkých předmětů. Tedy až koncem března jsme využili velikonoční volno a vypravili se do terénu. A čekání se vyplatilo. Naplaveniny ve sklepech byly provlhlé a dalo se dobře kopat. Nejprve jsme narazili na porcelánového andělíčka s ulomeným křídlem a potom na nás čekal malý poklad v podobě množství starých skleněných lahví. Objevovaly se lahve od alkoholu, léků, sodovek i různé pivní ražené lahve. Mnohé byly rozbité a srdce krvácelo. Ale celkový výsledek stál za to. Množství ražených lahví Wagstadt, Troppau, Sternberg a konečně také dlouho očekávané hostinské lahve Čeněk Dohnal - Kokory.

Dohnalovy plné lahve doputovaly až do Sudet. Zde, pravděpodobně ve sklepech hospody, ležely možná celé století.

Foto JK

Ty nám udělaly největší radost. Dovolujeme si tímto poděkovat kronikáři obce Kokory, panu Ing. Alois Košťálkovi, za čas a práci, kterou si dal s pátráním po historii hostinského rodu Dohnalových. (*Pozn. redakce: Není zač, pro pamětníka to bylo snadné*) Lahve Čeněk Dohnal od této chvíle budou mít svůj rodokmen a budou ozdobou sbírek sběratelů

pivních lahví. Jako malou satisfakci, v případě zájmu, Vám jednu láhev zašleme. Budeme mít radost, když se alespoň jedna vrátí tam, kde vznikla - do Kokor. *S pozdravem Kolář Jiří, KVH Slezsko*

Zájem jsme samozřejmě měli a láhev pečlivě zabalená a zabezpečená opravdu přišla, takže už máme dvě. Podívejte se, prosím, doma ve sklepě, zda by jich ještě nebylo více a dejte nám do redakce vědět. V neformálním rozhovoru s pravnučkou kokorského hostinského Čeňka Dohnala panem Ladislavem Dohnalem nejmladším, jsme se dozvěděli, že se v rodině až donedávna uchovávaly menší lahve (snad 0,5 či 0,7 l) s patentním uzávěrem a zkráceným nadpisem Lad. Dohnal Kokory. Byly po léta využívány v domácnosti a časem znehodnoceny. Také o tyto novější lahve, někdy ze 30. let 20. století máme (i s dalšími sběrateli) enormní zájem. Tvzení Čeňkova pravnučka (L. D. nejmladší) potvrzují a dokládají i další členové rodiny. Další údaje jsme mohli čerpat z katalogu j. Rosmuse a publikace Společenství hostinských

OHLASY NA KOKORSKÉ NOVINY

Téměř ihned po vydání dubnového čísla KN osvědčili naši čtenáři už opakovaně svou pečlivost a pohotovost a poukázali na drobné chyby v popiskách obrázků a v textu, ale také upozornili na zajímavosti, kterých se naše noviny dotkly. A tak se musíme pustit do omluv a vysvětlování. Věřte tomu, že to uděláme rádi, dokládá to, že noviny jsou živé a že je opravdu čtete. Vezměte si dubnové číslo k ruce a sledujte, na co čtenáři přišli.

První omluva směřuje k obrázku na str. 9, k dívčině z Olomoucké s jedličkou. Její správné křestní jméno je Kristýnka. Vyjasnili jsme si to, když přišla i s kamarádkou z obrázku do redakce na obhlídku malých králíčků.

Na str. 5 byly zaměněny popisky u dvou obrázků ukazujících škody na obecním lese po vichru a napadení kůrovcem. I tak je to smutné. Autorovi se omlouváme, podstata věci zůstává nedotčena.

Tradičně se velmi brzy ozval kokorský rodák, znalec dřívějších poměrů a majitel nemovitosti č.p. 81 Ing. Jan Hučín. Dokládá, že nábojnice nalezená na půdě „hasičárny“ (str. 14) patří s největší pravděpodobností k německému poloautomatickému dělu ráže 105mm a že podrobnější údaje o její výrobě, náplni apod. by měly být zvýrazněny na dně nábojnice. Proto už bylo v KN doporučeno odrezování podstavy. Uvidíme, zda se do toho mladí hasiči pustí a co objeví. Držíme palce.

Foto převzato z internetu, kde se dá najít více o zbraních této ráže i značný počet údajů a podrobností.

OBRÁZKY Z HISTORIE ZEMĚDĚLSKÉHO DRUŽSTVA

Myšlenka sdružování skupin občanů stejných zájmů či myšlenek do tzv. družstev, má v Kokorách velkou tradici sahající až do 19. století. Ať už to bylo např. družstvo či spolek mláticů, elektrifikační, okrašlovací, scelovací, meliorační, spotřební či zemědělské. Obě poslední formy přetrvaly, samozřejmě v moderní podobě, až do dneška. Novodobé Zemědělské družstvo Kokory je dnes největším zaměstnavatelem v obci a má už

svou zajímavou historii, která se výrazně dotýká z mnoha úhlů a pohledů i dalších okolních obcí, družstevníků a brigádníků. A právě v jejich rodinách nalézáme zajímavé fotografie, které mohou život družstevníků před několika či mnoha lety bez velkých slov pěkně, byť náhodně, ilustrovat.:

Chutnalo i v polních podmínkách. Kolik skromných a pracovitých družstevníků z deseti fotografovaných poznáte? Foto rodinný archiv

Věříme, že se nám takové „dokumenty“ podaří postupně získávat i pro naše noviny. Tady jsou jedny z prvních.

Technici kokorského družstva. Zootechnici měří před léty množství a tučnost čerstvě nadojeného mléka. Foto rodinný archiv.

NOVÝ VÝROBEK ZD KOKORY

Provozovna kokorského zemědělského družstva JATKA BRODEK opět přináší do prodejen v Kokorách a v Brodce (i do celého prodejního a rozvozevého teritoria) nový kvalitní výrobek. Vedoucí provozovny Jan Zlámal „Játrovou pomazánku s brusinkami“ (ve skle) představuje a doporučuje i čtenářům KN:

Foto ZD Kokory

Jde o prastarý recept našich babiček jak zužitkovat všechny a pokud možno především levné domácí a dostupné suroviny. Tyto v pomazánce účinně dlouhodobě uchovat, pohotově předkládat v podobě chutné a energeticky bohaté pochutiny pro všechny příležitosti, jak doma, tak při polních pracích, tak i na cestách, či sportovních výkonech. Navíc zdůrazňuje použití kvalitních surovin z vlastního chovu a z vlastní porážky. Dokládá to i podrobný popis na etiketě. Zakoupili jsme, v redakci ochutnali, zkonsumovali a k doporučení se připojujeme. Ocenili jsme výbornou chuť, konzistenci, velikost balení a také solidní cenovou relaci.

 $K\check{s}$

Válečný ročník 1943 ve stínu lip u pomníku padlých.

Foto Kš.

SRAZY ABSOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Tentokrát si musíme vystačit jen s obrázky, ale o možnost uvádění jmen budeme dále bojovat.

Tradiční sraz ročníku 1946, dobře obsazený.

Foto archiv třídy.

O letošním srazu ročníku nám stručně napsala jedna z organizátorek Dr. Lő. Ročník 1946 se schází již řadu let vždy poslední sobotu v květnu na „Kokoráčku“, tentokrát v počtu 23. „Ještě jsme tu, ještě žijem, hřejeme se na sluníčku...“ *(Pozn. redakce: mají také už své trvalé místo pro fotografování. Také jména účastníků jsou známa a bude li třeba, přišli bychom zajištění i souhlas všech přítomných, protože to většinu čtenářů zajímá)*

Vzhledem k výsadním postavení ročníku 1938 v redakci, jako každoročně připomínáme sraz absolventů tehdy „Masarykovy střední školy v Kokorách (rok absolvování 1953). Sraz se uskuteční **„Ve čtvrtek po hodech“**. Letos to vychází na 23. srpna v motorestu Kokoráček. Nezapomeňte, kdo ví, kolikrát sraz ještě bude?

Už tradičně uvádíme v KN i setkání spolužáků další třídy. 16 ze 17 účastníků však přijelo z blízké či daleké „ciziny“. Mnozí z nich však pravidelně čtou a dokonce i někteří chválí naše KN. Děkujeme i za spolužáky tradiční obětavé organizátorce srazu.

A právě účastníci obou uvedených srazů J. Divila a D. Lörinczová se přičinili o dodání dalších mimořádně zajímavých materiálů pro Kokorské noviny. Jedná se o kroniku „Brigády socialistické práce“ pracovnic rostlinné výroby Jednotného Zemědělského družstva Kokory. Nelekejte se, prosím. Samozřejmě musíme odhlédnout od politického tlaku a přehnané formalnosti těch šedesátých let, která je dnes už k pousmání. Ale přitom je třeba ocenit vlastně originální záznam o životě a práci obyčejných žen převážně z rolnických rodin, které si i za daných podmínek zachovaly, kromě samozřejmě pracovitosti, i určitý literární talent, přátelství, noblesu a lásku k půdě a rodné obci. Říkali jim „silná šestka“. Abychom podpořili zvědavost našich čtenářů, napíšeme zatím jen iniciály: M. R., M. D., M. Č., A. Č., A. S., F. N. (později přibýly V. L. a P. Z.).

Jejich vlastní verše a záznamy podporovali přátelé, známí a možná i obdivovatelé např. kaligrafickým písmem, ilustracemi (Jiřina Hasová) a dokonce z Prahy oslavnou básní kokorský rodák, spisovatel, redaktor, scénarista a režisér Oldřich Roháč.

Přidáváme alespoň malou ukázkou z jednoduchých, prostých a čistých ilustrací Jiřiny Hasové.

Ilustrace z Kroniky

Foto Kš

DÍVČÍ HÁZENÁ V KOKORÁCH NA JAŘE 2018

Pravidelně nám zasílá zprávy o dvou družstvech kokorských žákyň hrajících za oddíl NH (starších a mladších) Sokola Kokory trenér František Dostál. Spolu s ním naše děvčata trénuje i jeho manželka Ludmila. Také tentokrát zaslal podrobnější materiál, ale z technických a prostorových důvodů jsme z něj vybrali jen zlomek. Za zaznamenání určitě stojí, že se oddíl národní házené zabezpečil a získal oficiální souhlas děvčat (zákonných zástupců) se zveřejňováním jmen sportovců u fotografií na hřištích, při sporovních výsledcích apod. Dále, (jen velmi stručně zapsáno), že **družstvo starších žákyň na fotografii vybojovalo své první vítězství v soutěžích**. Složení družstva: Matoušková S., Matoušková M., Zaoralová N., Dreiseitlová E., Zlámalová T., Skopalová A., dále Telcová L., Koukalová A., Vysloužilová L., Ryšánová M., Marková V., Jurníková I., Valoušková M.

Děvčata, buďte i nadále vytrvalá a statečná.

Foto archiv házené

Mladší žákyňe. Děvčata v rámci soutěže obsadila po jarních utkáních celkově čtvrté místo s 10 body s celkovým skóre 141: 135. Také zde uvádíme sestavu (s počtem vstřelených branek v závorce) :

Čechová J., Ryšánová M., Kameníková M., Kubošová K. (36), Bolfová D. (82), Poučenská V. (1), Dohnalová T., Mikušová S., Kovářová V., Malátková A. (1), Habáňová L., Grossmannová E. (18), Kovářová K.

Mladší žákyňe si užily těch úspěchů o něco víc. Foto družstva na domácím hřišti z archivu NH Sokola Kokory.

SUPERPOHÁR NH MLADŠÍCH ŽÁKYŇ 2018 V PRAZE

Výkonnost kokorských mladších žákyň i trenérská péče byla už v průběhu jara oceněna nominací tří děvčat do výběru Severní Moravy. Dorota Bolfová, Karolína Kubošová a Elena Grossmannová dostaly s celou parádou nominační listy a připojily s v Přerově 5. 5. k severomoravské výpravě do rychlíku na cestě do Prahy. Abychom tento úspěch zachovali i pro naše čtenáře, připojujeme fotografii pořízenou v rámci nominace už předem ve Studénce (podobný povrch hřiště bychom si přáli i v Kokorách) i s trenérskou dvojicí výběru Severomoravské oblasti Dostálem a Černou.

Pane trenére a hlavně děvčata, srdečně blahopřejeme. Vydržte, jen tak dál. Zúročte svůj talent.

Foto NH.

JÓGA – CVIČÍME PRO SEBE

V poslední době z mnoha stran slyšíme, že je vhodné naučit se relaxovat. Mnoho z nás se vymlouvá na nedostatek času a na bolavého člověka. Ach! V kloubech lupe, kolena vrzají, za krkem táhne. Moderní medicína zná léky na většinu našich neduhů. Než začneme polykat tabletky, zkusme pohnout svým tělem. Je těžké přestat hledat výmluvy, opustit představy získané z YouTube o tom, jak vypadá lekce jógy, a zvednout se z gauče. Kdo se odhodlá, překoná počáteční obtíže a vytrvá, toho čeká odměna nejsladší – kvalitní spánek, ohebné tělo a dobrý pocit ze sebe samého. **Nebojte se a přijďte mezi nás** (podrobné informace u paní starostky na OÚ Kokory)!

Cvičitelka Eva

SPORTOVNÍ A CVIČEBNÍ RUCH V T. J. SOKOL KOKORY

Pomalou končí cvičební a sportovní sezóna a tak je mi potěšením poděkovat všem cvičícím, hráčům a hráčkám, ale hlavně obětavým cvičitelům a trenérům za jejich práci. V oblasti všestrannosti děkuji (od těch nejmenších – rodiče a děti) Janě Valdivia, manželům Klvaňovým za nápadité vedení tzv. přípravky pro ty o něco větší. Posuneme-li se věkovým spektrem, díky patří i Andrejce Oravcové (kondiční TV) a na jeho konci pro „starší a pokročilé“ Aničkám Markové a Gajdošíkové (zdravotní TV).

O házené (zejména dívčí) jste se dočetli i v předchozích článcích s díky pro manžele Františka a Ludmilu Dostálové. O chlapeckých žákovských družstvech se určitě dočtete v srpnových novinách, (pokud dostane redakce článek a foto včas). Díky za iniciativní a mimořádně obtížnou trenérskou práci mezi partami rozjívených, často až příliš živých „mladíků“, si však určitě zaslouží vytrvalý trenér a organizátor Radek Pavlík a s ním

i Petr Vysloužil a Soňa Kovářová. Pocit bezpečí, zkušenosti a odbornosti máme vždy, vidíme-li u střídačky mužů Jiřího Horáka, jehož trenérský i nesporný psychologický přínos je nutno ocenit.

Nemůžeme samozřejmě opomenout poděkování pro obětavé vedení i technické zázemí oddílu národní házené i pro výbor T. J. za jejich organizační práci i za boj s často všemocnými papíry a dosud nepotřebenou byrokracií a složitou, ale všemocnou ekonomikou. Poděkování patří i rodičům děvčat a kluků v žákovských kategoriích z Kokor i ze sousedních obcí a také zejména zasloužilým a vytrvalým sponzorům.

Ať všem jejich elán (i záliba) vydrží a po letní dovolené znovu na hřiště i do sálu sokolovny.

Drahomíra Lörinczová, náčelnice T. J. Sokol Kokory.

ODPADY - KAM S NÍM?

V minulém čísle jsem slíbila zase něco málo k problematice odpadů. Nyní jen v krátkosti téma pro zamyšlení. Obec se ve spolupráci se Základní školou Kokory připojuje již opakovaně k celostátní akci Uklidme Česko! Děti s nadšením a následně s pocitem dobře vykonané práce dvakrát ročně celé sobotní dopoledne poctivě uklízí do sběrných pytlů nepořádek v našem okolí, který ovšem udělal úplně někdo jiný. Většinou dospělí lidé, u kterých se již předpokládá určitá rozumová vyspělost a míra inteligence. Ve skutečnosti tato teorie neplatí. Opakovaně nacházíme ve volné přírodě běžný domovní odpad a mnohdy i kusy starého nepotřebného nábytku. Ptám se: Je nám toto třeba? Svozová firma každých čtrnáct dnů vyváží pevný domovní odpad a dvakrát ročně zajišťujeme sběr velkoobjemového odpadu. Každá domácnost má možnost na sběrné stanoviště vše nepotřebné odevzdat. Nerozlišuje se, zda poplatník má uhrazené poplatky za svoz nebo ne. Prostě jsme rádi, že to lidé na určené místo přivezou. Je smutné, když starší pán v autě přijede ke chrástům na cestě k vodojemu a vhodí tam tašky plné nepotřebných věcí. Takto nezpřijímáme snám a zajímám jejich úkryty. Víte někdo, jak na takové lidi zapůsobit?

Text a foto, vaše starostka.

Příprava na dovolenou u kokorského vodojemu. Estetické křeslo k pronájmu za exkluzivní ceny.

BEZPEČNOST PŘEDEVŠÍM, TO PLATÍ I PRO KOKORY

Když už jste dočetli až sem, tak těch několik mravokárných, ale nezbytných slov vydržíte a snad nám, doufejme, dáte i za pravdu. Jak píše uvnitř našeho listu starostka obce, opatrnost a obezřetnost občanů, dospělých i dětí se musí v nastávajícím období ještě prohloubit a zvýšit. Výkopy, pojezd vozidel a stavebních strojů, zhoršené přístupy do usedlostí i rodinných domů, připravované (i když zatím odložené) demoliční práce, bláto, to vše je daň za to, že by měla být relativně krátké době stavba kanalizace a ČOV Kokory dokončena a povrchy upraveny. Alespoň v to všichni doufáme.

Ale pozor !! Nedodržení stavebních, dopravních a dalších bezpečnostních předpisů a zákazu vstupů na ohrožená místa, by mohlo vést k úrazům, narušení technologických postupů zhotovitelů a možná i ke zdržení stavby. Uvedu, třeba jen okrajový, příklad. Skupina žáků II. stupně ZŠ (za zvědavost, zájem a důvěru je musím pochválit) mi přinesla, jako kroni-

káři, zajímavé či nezajímavé nálezy, jako výsledky svého „pátrání“. Ptali se na důležitost či historickou cenu nalezených věcí, souhlasili s fotografováním (jako před nimi hasiči) ve skupině i s uvedením jmen. (Od toho jsme ovšem v rámci GDPR raději odstoupili). A začali jsme si opatrně klást otázku – odkud své nálezy mládež přinesla? Nebylo to z míst, do kterých je právě z bezpečnostních důvodů vstup zakázán? Že sice prakticky o nic nejde, pochopí čtenář z popisu přinesených nálezů, ale přece, co kdyby?

„Badatelé“ totiž přinesli k posouzení silně plesnivý a zaprášený „šanon“ účetních dokladů JZD Rozkvět Kokory s podpisy např. předsedy družstva Jiřího Ministra ze 60. let minulého století. Tyto doklady určitou vypovídací a vzpomínkovou hodnotu určitě mají, ale kdo by se dnes v těch tisícovkách roztočů a v moři prachu hrabal. Ještě úsměvnější je další nález, zažloutlá kniha v relativně dobrém stavu – „Příprava krmiv a krmných směsí“ To snad stačí.

Děcka ovšem přece jen nepátrala nadarmo. Historická, druhotně použitá, kvalitně vypálená cihla by potěšila nejednoho sběratele. Tato byla patrně vyloupnuta ze zdíva. Ze kterého „zakázaného objektu“, si určitě domyslíte. A my vám o tom v příštím čísle KN, pokud by vás to zajímalo, rádi podrobněji napíšeme.

Foto Kš

Snad jsem ty malé dobrodruhy příliš nezradil. Pokud mají dojem, že ano, upřímně se jim i jejich okolí omlouvám a věřím, že se zase staví. Stále ovšem má přednost bezpečnost především.

Kš

PŘÁNÍ REDAKCE

Na závěr červnového čísla KN se rádi připojujeme k přání paní starostky do letních měsíců. Přejeme čtenářům našeho listu letní dovolenkovou pohodu, školákům pěkné vysvědčení a krásné a dlouhé prázdniny, sluníčko, příjemné teploty, nejlépe noční zahradnický deštiček a počteníčko s našimi novinami v podobě listinné či internetové, ve stínu a s chladným mokem libovolného typu. **LÉTO BUDIŽ POCHVÁLENO**

Kš

Kokorské noviny, č. XX/3, červen 2018, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně. Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57, www.obcekokory.cz, vychází 28. června 2018, evidenční číslo: MK ČR E 12660, šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118), Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Bc. Lubomír Rýc, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová. Zlom, sazba a tisk Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz